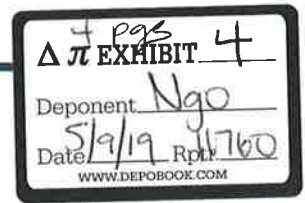

Thang D. Nguyen

From: HOLLY NGO <holly_ngo@yahoo.com>
Sent: Wednesday, August 01, 2012 1:13 AM
To: Thang D. Nguyen
Subject: Tam tinh voi ong anh 1 chut

Follow Up Flag: Follow up
Flag Status: Flagged

Tôi nay tự nhiên muốn tâm tình với ông anh của mình 1 chút, can you lend me your ears ? Tánh Huệ rất thẳng thắn, nghĩ gì là nói ra liền, không bao giờ để trong lòng. Anh Thắng thường đọc sách lãnh đạo, nhưng không biết anh có thường đọc sách về tâm lý không ? Chủ nhật vừa rồi, khi chúng em gặp nhau. Như Băng buột miệng nói 1 câu :”Bây giờ mới biết nàng của chàng đẹp quá, mấy nhỏ ạ “. Thụy Vy mới hỏi :”Nàng nào ? Nàng mới hay nàng cũ ?”. Huệ hỏi :” Ua, có cũ, có mới, nghĩa là làm sao ?”. Thụy Vy nói :”Thì mấy năm trước, nghe nói chàng đã có 1 nàng rồi, bây giờ mới cưới hả ?” Như Băng hỏi tới :” Ua, vậy là chàng đã 1 lần dứt gánh hả ?”. Huệ nói :”Không biết”...

Qua những câu chuyện không đầu không đuôi như vậy, Huệ đoán ra được anh Thắng trước đây đã từng có 1 mảnh tình vắt vai, nhưng không kết hợp lâu dài, và anh đã ở vậy cho đến nay. Huệ thì ngây thơ cứ tưởng anh Thắng bị ê sắc ế, lại còn chọc ghẹo anh nữa chứ .

Anh có biết khi anh ra mắt mọi người về Phương, nhiều người bị sốc lắm, vì bấy lâu nay anh giấu kỹ quá. Người bị sốc nhiều nhất có lẽ là chị KMD. Chị ấy vẫn thường lo lắng cho sức khỏe của anh, mong cho anh kiếm được 1 người bạn đồng hành cùng chung lý tưởng làm việc giúp đỡ tha nhân như anh. Sau vụ thỉnh nguyện thư, anh Thắng bị tứ bề thọ địch ở Nam Cali. Dù quen biết với anh Thắng ít nhất 3 năm nay, Huệ vẫn chưa làm gì để giúp BPSOS nhiều. Cho đến khi sau tháng 3 vừa rồi, khi em được mời đến phỏng vấn với chị KMD về các chương trình dạy Việt ngữ và cách thức phỏng vấn xin việc làm, chị KMD thích thú vì thỉnh gia gọi vào cho diễn giả nhiều quá, nên mới đề nghị em email cho anh và đem khả năng ăn nói ra giúp anh Thắng gây quỹ giúp người tị nạn. Sau khi em gọi Diệu Quyên mong anh Thắng và anh Trúc Hồ ngồi lại với nhau, nhưng thất bại vì DQ muốn đứng ở ngoài, không can thiệp vào , em quyết định email cho anh Thắng và trực tiếp tham gia gây quỹ và học hỏi những kinh nghiệm của anh Thắng và BPSOS. Càng tiếp xúc với anh Thắng, em càng thấy anh Thắng rất cẩn thận trong các mối quan hệ, trong cách xưng hô và em cũng cố gắng giữ 1 khoảng cách trong lúc làm việc mặc dầu tình em hay cười đùa và rất thân

ting khi tiếp xúc với An Phong, Phương Anh, cô Mai, Trang Khanh, chị Lệ, v.v... Em không nghĩ gì hết, chỉ biết giúp anh để phần nào trả ơn anh đã giúp cậu mợ em xin tị nạn trước đây.

Anh Thắng là người khá nổi tiếng, được nhiều 'recognition' từ nhiều tổ chức trên thế giới. Cái mẽ đai nào cũng có mặt phải, mặt trái. Nhiều người thích nhìn cái mặt phải của cái mẽ đai, tương đầu anh Thắng sung sướng, vinh hạnh và mãn nguyện lắm. Các cô thì thích được vinh hạnh nắm tay anh, đi bên anh để lãnh giải thưởng (có khi chỉ là 1 tờ giấy, không có chi phiếu gì hết). Em thì thích nhìn cái mặt trái của cái mẽ đai, em thấy anh Thắng cực khổ trăm bề, ăn mì gói thường xuyên, đủ thứ bệnh, cái đầu thường xuyên phải vất óc ra để viết bài chính trị (không biết có nhiều người đọc không? đọc có hiểu nổi không?), lúc nào cũng phải nghĩ cách gây quỹ giúp người tị nạn và có ngân sách cho CAMSA.

Khi anh Thắng bất ngờ giới thiệu Phương, em hơi ngạc nhiên. Sau vài câu thăm hỏi ngắn gọn, em lại càng bất ngờ hơn nữa vì thấy hình như anh Thắng chưa được thuộc bài cho lắm những bài viết trong sách Thông điệp hy vọng và trách nhiệm của anh. Không biết Phương có cho anh biết Phương đã đọc hết cuốn sách này chưa, và Phương thích chapter nào nhất trong cuốn sách này vậy? Dựa theo bài mục đích và giá trị của anh, không biết Phương đã chia sẻ với anh mục đích và giá trị gì trong cuộc sống? Nhiều lúc em nghĩ Phương chỉ là những bông hoa điểm tô cho khu vườn NĐT được tươi tắn, nhưng Phương không phải là những người thiện nguyện viên sẵn sàng xa nhà đi Thái Lan, Mã Lai, Đài Loan để làm việc theo lời kêu gọi của anh, giúp đời giúp người. Có 3 cái mà em thấy anh không bằng Phương: cao anh cũng không cao bằng người ta, giàu anh cũng không giàu bằng người ta, sang anh cũng không sang bằng người ta. Anh chỉ có nhiều bằng khen nhưng người ta không thể sống mãi với mấy cái bằng khen vô tri đó được. Em đã hỏi Phương nếu một ngày nào đó, anh Thắng cần Phương qua Thái Lan giúp anh ấy 1 tay giúp người tị nạn, Phương có đi được không? Phương trả lời là Phương phải ở Canada để lo cho mẹ. Đối với em, câu trả lời ấy đã FAIL cái test tình yêu của em rồi.

Thật ra khi anh Thắng lập gia đình, em chắc phải giữ khoảng cách với anh Thắng 1 chút, để không bị hiểu lầm. Vì Phương không làm việc chung với em, nên khó mà trở thành những người bạn cùng chung chí hướng, làm việc quên ngày giờ, dân thân giúp đỡ tha nhân, đồng cam cộng khổ với em. Cô ấy không cùng một nghề nghiệp chuyên đi xin tiền 'cái bang' như tụi em, làm sao có thể hiểu được 'cái bang chủ Hồng thất công' của chúng em?

Anh nói Phương hiểu anh lắm mà Thắng bình thường mà Thắng + Thắng = đai

thắng mùa xuân. Vậy tại sao anh không thử ca bài con cá, xem cô ấy và mẹ cô ấy ủng hộ anh được bao nhiêu để giúp người tị nạn ?

Anh còn nhớ có lần em kể cho anh nghe khi em qua Mỹ 1980 lại đòi trở lại Pháp không và bị ông anh của em lên lớp quá trời không ? Tại vì lúc đó em đã có bạn trai ở Pháp nên muốn ở lại Pháp. Anh ấy người Bắc, họ Trần, tên lót cũng có 1 chữ ĐÌNH giống anh Thắng vậy. Nhưng rồi khi em quyết định ở lại Mỹ, anh ta ở lại Pháp lấy vợ người Miên gốc Việt hay Việt gốc Miên gì đó. 6 năm sau khi em quay lại Pháp, gặp lại người xưa, thì tất cả đã muộn màng. Ai cũng có gia đình hết rồi. Nhưng bà vợ của anh ta thì ghen chịu không nổi, nên em không dám email qua lại. Người xưa đã bị em nói 'mất gốc' khi các con của anh ta chỉ nói tiếng Pháp, và không nói được 1 câu tiếng Việt. Đó là 1 kinh nghiệm của em. Không nên liên lạc với người đã có gia đình khi người phối ngẫu của họ không phải là bạn bè của mình. Khi anh ta mời em đến nhà thăm con cái và vợ của anh ta, em bị ở vào cái thế 'bị động', xem như bạn bè cũ thăm viếng nhau, nhưng vợ anh ta thì nhìn ánh mắt của chồng nhìn người bạn xưa thì hiểu ngay. Em phải cố gắng giữ ý tứ, giữ lời ăn nói, bản lĩnh để ngăn không cho nước mắt rơi trước mặt người khác.

Anh Thắng có bao nhiêu cô em gái kết nghĩa vậy ? Chắc Huệ không phải là cô em gái kết nghĩa duy nhất của anh đâu, phải không ?

Em hy vọng anh Thắng đã có 1 chọn lựa đúng đắn và chọn lựa ấy sẽ không ảnh hưởng nhiều đến việc làm của anh trong tương lai. Rất nhiều người VN đau khổ ở Thái Lan, Mã Lai, Đài Loan và VN trông cậy vào cái đầu của anh Thắng để hy vọng có 1 tương lai tốt đẹp hơn. Em nói ít, mong anh hiểu nhiều. Mong rằng anh không để chuyện 'thường tình nhi nữ' ảnh hưởng đến công việc giúp người của anh. Nếu anh tin tưởng vào sự 'chín chắn' của em, nếu sau này có gì khó xử hay không hiểu tâm lý phụ nữ bất thường, anh email hỏi em 1 tiếng được không. Em sẽ giúp anh ý kiến. Em đã trải qua nhiều những hi nộ ái ố của 1 đời người, tâm lý phụ nữ muốn gì, em rành hơn anh.

Thôi em ngừng đây, lan man nhiều rồi. Chúc anh vui. Giữ sức khỏe anh Thắng nhé.

Cô em nhiều chuyện của anh

H.

Holly Ngo
cell 562-458-2285

